

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

ליהודים אורה ושמחה

צעירי חב"ד משלימים את ההיערכות למבצע הגדול של הבאת שמחת פורים להמוני בית ישראל. בימי הפורים יצאו אלפי מתנדבים לזכות יהודים בקריאת המגילה. כשלושת אלפים משפחות של אלמנות צה"ל ונפגעי הטרור יזכו לביקור מיוחד ולמשלוח מנות מהודר. מאות אלפי משלוחי מנות יינתנו לכוחות הביטחון, למאושפזים במרכזים הרפואיים, לקשישים, לאסירים ועוד.

מגילה בלי הפסקה

בימי הפורים בתי חב"ד מפעילים ברחבי הארץ מוקדים לקריאת המגילה ברצף. במקומות רבים מוקמים אוהלים מיוחדים, שבהם יקראו את המגילה שוב ושוב. באוהלים האלה יוכנו מראש כפות, מגילות אסתר, רעשנים ועוד. בכמה מקומות יקבלו המשתתפים שקיות של 'משלוחי מנות' ומטבעות ל'מתנות לאביונים', כדי שיוכלו מיד לקיים עוד שתיים ממצוות היום.

סדנת 'התקשרות זוגית'

עמותת התקשרות זוגית מקיימת סדנה למתן כלים והעצמה לשמירה על קשר בריא בתוך משפחה במצב שמישהו מהמשפחה חוזר בתשובה. את הסדנה מעבירים מנחים בעלי ניסיון עשיר בטיפול זוגי ומשפחתי. פרטים והרשמה בטל' 077-2172770, שלוחה 2.

זמני השבוע

ירושלים תלאביב חיפה בארבע אילת ניו יורק

בניסת השבת 5:08 5:23 5:14 5:26 5:25 5:39

צאת השבת 6:21 6:23 6:22 6:23 6:21 6:39

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרנוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שלחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 073-2480711 • פקס' 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לחבר קווים לתמונה שלמה

בחיים אנחנו רואים הרבה אירועים נקודתיים, שלכאורה אין קשר ביניהם. נדרשת יכולת לרקום את הסיפור השלם

שמחת הפורים. יד ההשגחה שמכוננת את האירועים (צילום: מנדי הכטמן)

אחד הדברים המרתקים בצ"פיה בצייר המצייר ציור הוא לראות איך משיכות מכחול חסרות משמעות לכאורה נהפכות פתאום לתמונה מרהיבה. הצופה רואה קו פה קו שם, כתם פה וכתם שם, ורק בסוף מתחברים כל חלקי הפאזל ומתגלה התמונה השלמה.

גם בחיים אנחנו רואים הרבה אירועים נקודתיים, שלכאורה אין קשר ביניהם. אבל לפעמים הפרסקטיבה של הזמן מאפשרת לנו לראות תמונה

דרך הקדמת הרפואה למכה בדמות בחירתה של אסתר למלכה וחשיפת מזימת ההתנקשות על ידי מרדכי, ומגיע לשיאו בגזרת המן ובסיומה המפתיע.

רחבה יותר, ואז מתברר שלפנינו מהלך שלם, שכל האירועים הנקודתיים היו משיכות המכחול שיצרו בסופו של דבר את התמונה הגדולה.

סיפור של עשר שנים

סיפורה של מגילת אסתר ממחיש היטב את הדרך שבה רצף של אירועים מתחבר למרקם אחד. אנחנו קוראים את המגילה בתוך חצי שעה עד שעה, ונדמה לנו שכל המאורעות קרו זה אחר זה. למעשה הסיפור שהמגילה מגוללת נפרש על פני עשר שנים, ולא בהכרח נראה קשר בין מרכיביו.

המגילה מסייעת לנו לחבר את הקצוות, בהבלטת האירועים הרלוונטיים. הלוא אותן עשר שנים קרו בממלכת אחשוורוש עוד אירועים רבים. כאן נדרשת יכולת לבדוד את ההתרחשויות המשמעותיות, לחבר נקודה לנקודה ולרקום את הסיפור השלם.

בהתפזר האבק

גם אנחנו חיים בתוך מהלך גדול, ולא קל לנו לראות את התמונה הרחבה. יש עליות ומורדות, התקדמות ונסיגה, שינויי כיוון חדים. יש אירועים שמרוממים את מצב הרוח, ויש דברים שמעוררים בלבנו דאגה. אבל מכיוון שאנחנו מאמינים כי יד ההשגחה היא המנווטת את האירועים, ברור לנו שבסופו של דבר הכול יהיה לטובה.

משתה אחשוורוש, שבו המגילה נפתחה, מתרחש בשנה השלישית לשלטונו. האירוע הבא, בחירתה של אסתר למלכה, קורה ארבע שנים לאחר מכן, בשנת שבע למלכותו. אחר-כך קורה עוד אירוע נקודתי - מרדכי חושף את מזימתם של בגתן ותרש להתנקש במלך, והמעשה נרשם בספר דברי הימים. חולפות עוד שנים והמן עולה לגדולה ונעשה ראש השרים. תשע שנים אחרי המשתה מוכרזת גזרת ההשמדה שהמן יזום, ועוברת כמעט עוד שנה עד ה"ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

מבט מלמעלה על אירועי עשרות השנים האחרונות יגלה כי בהתפזר האבק קורים פה דברים מופלאים. מי זוכר שלפני כשלושים שנה דיברו על סכנה דמוגרפית, ופתאום בא גל עלייה ממדינות חבר העמים שהביא לנו יותר ממיליון יהודים. כמה דאגנו מאיומי הצורך העיראקי, וראו איפה הוא ואיפה אנחנו. זה למעשה סיפורו של פורים - ידו של הקב"ה שמובילה את עם ישראל לעבר גאולתו. פורים שמח!

מי שאינו רואה את התמונה השלמה סבור שיש כאן שורה של אירועים שאין קשר ביניהם. אנו נזקקים לסיפור המגילה ולחיבורים שעושים בעבורנו חכמינו זיכרונם לברכה כדי להבין שאלה חוליות המרכיבות מבנה שלם. הוא מתחיל בהשתתפות היהודים במשתה אחשוורוש, עובר

יהודי יִשְׁן איננו מנותק

זו הייתה טענת המן הרשעי: "ישנו עם אחד". מנקדים המפרשים: "ישנו מן המצוות". לטענת המן, העם הנבחר מועל בתפקידו, והראיה – "נהנו מסעודתו של אותו רשע", ובאותה מידה "גם אלוקיהם ישן הוא".

חרג מהכללים

אלא שאין זו 'שינה' אמיתית. כשם שאדם ישן איננו מת אלא חי, כך הקשר של בני ישראל עם הקב"ה נותר קיים אף אם עומעם. לכן הקב"ה חרג מהכללים וחולל נס, ש"נדדה שנת מלכו של עולם". הדבר גרר מיד תגובה דומה בעם ישראל, כמים הפנים לפנים, ובני ישראל התעוררו וגילו את כוח מסירות הנפש שבתוכם, ובזכותו זכו להצלה.

זה אפוא המסר של נס "נדדה שנת המלך": יהודי לעולם איננו 'מת' ברוחניות. בתוך-תוכו הוא 'ער' ומחובר לקב"ה, ודיי בהתגברות על היצר כדי לגלות זאת. יש להעיר את היהודי משנתו בדרכי נועם, ועלידי זה יתגלה ש"לבו ער"!

(שיחות קודש תשל"ב, כרך א, עמ' 500)

אמרת השבוע

דיבור עם הקב"ה

פעם אחת ישב רבי אברהם מטריסק בסעודת פורים ופתאום נכנס לאווירת דבקות והחל לדבר עם הקב"ה ולבקש ממנו שלא ימתין עד שהדור יהיה זכאי אלא יביא את הגאולה מיד.

בתוך הדברים אמר בלשון המגילה: "אם החרש תחרישי בעת הזאת" – אם חלילה לא תגאל את עם ישראל עכשיו, אזי "רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר" – היהודים עלולים לחשוב שישועתם תבוא ממקומות אחרים, זה יהיה מהנדס וזה יהיה עורך דין, אבל אז "את ובית אביך תאבדו" – התורה, שהיא מא' ועד ת' (אית), והתפילה שהיא ירושה לנו מאבותינו, ישתכחו חלילה.

"ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות", סיים הצדיק, "הלוא אין מלך בלא עם!"

פתגם חסידי

"בפורים כל הפושט יד נותנים לו. אם כן, הלוא פורים הוא זמן תשובה, שכן הקב"ה פושט אלינו את ידו, ועלינו לתת לו את ידנו ולשוב" (רבי יצחק מסקווירה)

הניסים.

אך לכאורה איזה נס' יש כאן, הלוא זה אמור להיות המצב הרגיל! כשם שאב דואג לבנו ועושה הכול שלא יחסר לו דבר, כך הקב"ה אמור להיות עם בני ישראל, בבחינת "בכל צרתם לו צר", ועליו לדאוג לכל מחסורם ברוחניות ובגשמיות. כשם שאב איננו מסוגל לישון ביודעו שבנו סובל, כך לא אמורה להיות שינה כביכול אצל "מלכו של עולם". וכאן אומרים ש"נדדה שנת מלכו של עולם" הייתה נס, כאילו אין היא הדבר הטבעי ביותר.

טענת המן

כאן בא לידי ביטוי הקשר המיוחד שבין בני ישראל לקב"ה. לאומות העולם ניתנו שבע מצוות בלבד, ובכך מסתכם הקשר בינם ובין הקב"ה. אך על עם ישראל אומר הקב"ה: "רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה".

הקב"ה מבקש מכל יהודי להיות קשור אליו בכל לבו ונפשו. זה קשר הדדי, בבחינת "במידה שאדם מודד בה – מודדין לו". לכל יהודי יכולת להשפיע במעשיו על יחסו של הקב"ה אליו.

פורים | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

יהודי בחוצות

"איש יהודי היה בשושן" (אסתר ב,ה). מרדכי היה יהודי לא רק בבית המדרש, ולא רק בביתו, אלא גם ב"שושן", בעיר, ברחוב, בין הבריות.

(רבי יהונתן אייבשיץ)

יודעי העתים

"ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים" (אסתר א,ג). "יודעי העתים" אלו הפוליטיקאים, המשנים את דעותיהם מעת לעת ומתאימים את השקפותיהם למשב הרוח...

(מאוצרנו הישן)

להיות שונה

"ודתיהם שונות מכל עם" (אסתר ג,ח). "ודתיהם" – מצוות דתם מחייבות אותם להיות "שונות מכל עם" – להיות שונים מכל העמים האחרים.

(רבי בונם מפשיסחה)

למה ליהנות?

"מפני מה נתחייבו... כליה, מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" (מגילה יד). לא דיי שלא היו עצובים על שאולצו לאכול טרפות, אלא גם נהנו מזה. מי ששמח בחטאו עונשו גדול מאוד. (יערות דבש)

עם אחד

"ישנו עם אחד מפוזר ומפורד... ודתיהם שונות"

(אסתר ג,ח). גם כשעם ישראל "מפוזר ומפורד בין העמים", הכול מכירים ש"ישנו עם אחד"; וזה דווקא עלידי ש"דתיהם שונות מכל עם".

(לקוטי שיחות)

מרדכי שבכל דור

"ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה" (אסתר ג,ב). מדוע הדבר נאמר בלשון עתיד? כי בכל דור ודור יש בישראל צדיק שאינו כורע ואינו משתחוה. לכן ביקש המן להשמיד חלילה את כל "עם מרדכי". הוא הבין שגם אם יצליח לפגוע במרדכי, יקום צדיק אחר שלא יכרע ולא ישתחוה.

(שפת אמת)

תמיד ניסים

"וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים" (אסתר ט,כח). הניסים שהקב"ה עושה לעם ישראל לא יעברו לעולם מתוך היהודים; בכל דור ודור הם מתחדשים.

(הבעל שם טוב)

לא לאבד את הזכות

"רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו" (אסתר ד,יד). הרבה שלוחים למקום לשלוח עלידם הצלה לבני ישראל, אך מי שאינו עוזר לחברו, עליו נאמר "את ובית אביך תאבדו" – תפסידו את הזכות. אסור לאבד את הזכות להיות שליח ה' לעשות טובה ליהודי שני.

(הרבי מהר"ש מליובאוויטש)

ממשיכים וממשיכים

פורים בחצר אלכסנדר היה אירוע מיוחד. השמחה הגדולה התפרצה כנהר גועש בבית מדרשו של ה'שמח ישראל'. זו גם הייתה שעת רצון בעבור כל הזקוק לישועה.

מאחורי השמחה הגועשת עמד חסיד שכוחו רב לו בהעלאת חיוך על פני הרבי. זה היה ר' ירחמיאל קינובר, תלמיד חכם ובעל מדרגה, שגם ניחן בפיקחות ובשנינות, ובכישרון נאום יוצא דופן.

ברגע השיא של סעודת הפורים היה ר' ירחמיאל עולה על השולחן, מבושם כהלכה אך עדיין פיכח דיו, ופוצח בשרשרת של אמרות מחורזות, שיש בהן מן ההלצה אך הן גם נושאות בכנפיהן רוח של התעוררות.

בין לבין ניגשים החסידים אל הרבי ומעלים את משאלות לבם. באותה שעה מתגלגלים המופתים על שולחנו של הרבי, בבחינת "צדיק גוזר והקב"ה מקיים".

שנה אחת היו פניו של הרבי רציניות ואווירה כבדה שרתה באולם. מאמציו של ר' ירחמיאל לשמח את הרבי לא צלחו. הוא הכביר שפע של פנינים במתק לשונו, עורר פרצי צחוק בקהל, אולם פניו של הרבי נותרו חתומות. האווירה הייתה מתוחה.

ואז פתח הרבי ואמר: "בימי הבעל שם טוב נגזרה גזרה קשה על קהילה יהודית. ביום הכיפורים הבעש"ט עשה מאמצים עליונים לבטל את הגזרה, ללא הצלחה. בשעת נעילה התחזקו הבכיות והתחנונים בבית המדרש. התלמידים הצטרפו אל רבם בזעקות ובכוונות עליונות, אך ארשת פניו החמורה של הבעש"ט העידה כי השערים נשארו נעולים.

"ואז פילחה את בית הכנסת שריקה עזה, קטעה את התפילה והרימה את ראשי המתפללים מן המחזורים. באותו רגע השתנה סבר פניו של הבעש"ט, ושמחה גדולה הופיעה עליהן. בסעודת מוצאי החג סיפר לתלמידיו על השורק - בן כפר פשוט שאינו יודע קרוא וכתוב, אך בתוך לבו רצה מאוד להצטרף לתפילה, עד שתחב את אצבעותיו לתוך פיו ושרק. השריקה הזאת, שבאה ממעמקי הלב, שברה את המסכים המסתירים והעבירה את רוע הגזרה".

סיים הרבי את סיפורו ונאחז: "אח! מניין ניקח גם אנו שריקה שכזאת?..."

לפתע נשמע קולו של ר' ירחמיאל:

"הרבי מחפש שריקה!? הנה... ור' ירחמיאל תחב את שתי אצבעותיו בפיו והשמיע שריקה מהדהדת. בבת אחת ארוו עינוו של הרבי והכול שב לתקנו, כאילו לא אירע דבר. שמחת הפורים חזרה למתכונתה.

חלפו הימים ואסון כבד פקד את ר' ירחמיאל. בבת אחת איבד את רעיותו ובתו. החסיד השמח נהפך לשבר כל. שמחת החיים ניטלה ממנו. הניצוץ

ירחמיאל על השולחן. ואולם הוא הצטנף בקרן זווית, עינוו שקועות בחוריהן מרוב צער. חבריו החסידים דחקו בו, ניסו לנסוך בו כוחות ועידוד - לשואו.

גם פנייתו הישירה של הרבי לא הועילה. ר' ירחמיאל כורע תחת עומס היגון ואינו מצליח להחזיר את חייו לקדמותם.

שמחת הפורים באותה שנה נפגמה מעט. החסידים יצאו ממנה בתחושת אכזבה. הזקנים שבהם מיהרו אל ביתו של הרבי, שבו ערך את סעודתו הפרטית. גם ר' ירחמיאל גרר את רגליו אל בית הרבי ועמד שפוף בפינת החדר.

"האם זו דרכה של החסידות?", קרא פתאום הרבי לעברו. "היכן היא המצווה להיות בשמחה?"

ר' ירחמיאל השפיל את עינוו ואז פתח ואמר: "מעשה בשני יהודים שהתגוררו בכפר קטן, האחד חסיד וחברו לא חסיד. החסיד ניסה להדביק את שכנו בהתלהבות ובשמחה החסידית. סוף־סוף מצא אוזן קשבת אצלו, וזה אף הסכים להתלוות אליו בדרכו אל רבו.

"יצאו השניים לדרך, ובעוברים בשדה התנפל עליהם גוי בריון והחל להכותם. החסיד זעק בקול גדול ולהתחנן על נפשו. שאלו חברו: 'היכן היא מידת השמחה?!' השיב החסיד: 'לא כשטופגים מכות כאלה!'"

ר' ירחמיאל סיים את סיפורו, ויצא מחדרו של הרבי. החסידים ישבו מחרישים, כואבים את ייסוריו של חבנם.

ופתאום חזר ר' ירחמיאל. הפעם עטה עליו תחפושת של חוטב עצים פולני. "ראב"ן, פנה בפולנית אל הרבי, 'רואה אתה את בול העץ שבידי? זמן רב אני מנסה לבקוע אותו בגרזן, אך איני מצליח. מה עושים? האם העץ קשה מדיי? הגרזן קהה? אולי אינני מתאמץ דייו?'"

נתן הרבי מבט אוהב בעינוו הכאובות של חסידו, והשיב בפולנית: "מה עושים? ממשיכים! ממשיכים! מכים בעץ ושוב מכים, עד שבסופו של דבר ייבקעו!"

למשמע הדברים זינק ר' ירחמיאל על שולחנו של הרבי בפנים מאירות, ופצח בשירה רמה, בחרוזים ובמליצות, כדרכו מימים ימימה.

ואמרו החסידים, שבאותה שנה התעלה ר' ירחמיאל על עצמו. וכשנשאל לפרש המפנה שחל בו השיב: "זה כוחו של הרבי".

(על־פי 'מאורן של ישראל')

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

מגילת אסתר בגאולה

האם נחגוג את פורים בימות המשיח? הרמב"ם, בסיום הלכות מגילה, כותב: "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמישה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל־פה שאינן בטלן לעולם". לאחר מכן הרמב"ם ממשיך: "ואף־על־פי שכל זיכרון הצרות ייבטל, שנאמר 'כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיניו, ימי הפורים לא ייבטלו - שנאמר 'ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם'".

הגאולה בזכות המגילה

מקור הדברים בתלמוד הירושלמי (מגילה פרק א, הלכה ה). שם מובאת מחלוקת בין רבי יוחנן לרבי שמעון בן־לקיש. "רבי יוחנן אמר: הנביאים והכתובים עתידין ליבטל, וחמשת ספרי תורה אינן עתידין ליבטל". הוא לומד זאת מהפסוק (ואתחנן ה, יט) "קול גדול ולא יסף", המלמד שהתורה לא תיבטל. רבי שמעון בן־לקיש אמר: "אף מגילת אסתר והלכות אינן עתידין ליבטל. נאמר כאן 'קול גדול ולא יסף', ונאמר להלן 'וזכרם לא יסוף מזרעם'".

הרדב"ז (בתשובותיו סימן תרסו) מקשה על מאמר זה ושואל איך ייתכן שספר תהילים ייבטל, והלוא בהקרבת הקרבן צריכים לומר שירים מספר תהילים! ומסביר הרדב"ז כי משמעות הדברים אחרת: "לימות המשיח הלימוד יהיה מפי הגבורה כאשר היה בימי משה רבנו ע"ה, ולא יהיו שם ספקות והוויית, אלא כך אמר פלוני משם פלוני עד מפי הגבורה... ולא יצטרכו אז ללמוד דבר מפי הקבלה, שהם נביאים וכתובים, אלא הכול יהיה מבואר בחמישה סדרי תורה... וזהו שאמר ר' יוחנן: הנביאים וכתובים עתידין ליבטל, שלא ילמדו מהם דבר זולת תורה שבכתב, שממנה נלמד הכול וכל דקדוקיה מפי הגבורה".

האלישיך (בספרו 'משאת משה', אסתר ט, כח) מסביר מדוע המגילה לא תיבטל: "בימות משיחנו, שתימלא הארץ דעה, נבין לאשורנו מתוך התורה כל מה שבנביאים וכתובים, ועל כן ייבטלו, כי לא יהיה לנו צורך אליהם; אך מגילה זו, שגם היא רמוזה בתורה... עם כל זה לא תיבטל... כי מצוות התורה היא לכותבו... וייתכן יהיה העניין, כי במגילה הזאת תלוים העולם וישראל המקיימים אותו, והתורה - שעליהם מתקיימים, כנודע... והנה נס של מקרא מגילה היה, כי היו אז מתבטלים ישראל והתורה והעולם, לולא עשה ה' ככל נפלאותיו, באופן שאם לא עלידי נס זה גם לא יגיעו לימות משיחנו!"

מעלת נס פורים

כ"ק אדמו"ר האמצעי מבר (שערי אורה, דיבור המתחיל 'ביאו לבוש מלכות', סעיף ט ואילך) שאין הכוונה ביטול הספרים ממש אלא שהאור שבנביאים לא ייחשב לעומת האור הגדול שיאיר אז: "אין הכוונה על ביטול הנבואה בישראל חס ושלוש, דאדרבה, יתוסף רוח נבואה בישראל... אלא רצונו לומר, שבחינת גילוי אור האלוהי שבנביאים יהיה קטן בערך מאוד לגבי עוצם גילוי אור רב שיהיה לעתיד, עד שיהיה בטל כמו ביטול והתכללות זיו השמש בשמש עצמו.

"אבל מגילת אסתר והלכות שורשן למעלה מבחינת זיו ואור, אלא בבחינת המאור עצמו, שהוא בבחינת עצמות המאציל שנמשל לגוף השמש... שאין לו ביטול והפסק כי הוא נצחי, בבחינת נצחיות דעצמיות אור־אין־סוף... ובכל הנ"ל יובן מה שאמרו דמגילת אסתר לא תיבטל לעתיד, דהנה הנס של פורים... יגדל על כולם ואין לו ביטול כלל, מפני שהוא למעלה מבחינת אור זיוו כו', וכמו המאור עצמו שאין לו ביטול".

לפתוח לשמחה את הדלת

בעל מבט קשוח וגיחך על המשתתפים שחייכו וצחקו. ראיתי שהוא נלחם עם עצמו. כעבור זמן גם הוא צחק, אבל כשהצחקו שלו התפרץ כבר לא היה אפשר לעצור אותו..."

כבוד הטכנאי

עמרם נולד בעיר רבאט, בירת מרוקו. הוא עלה לארץ בהיותו בן שתיים-עשרה. עבר מסלול חיים של ילד ממוצע בישראל. לדת לא הייתה משמעות בחייו. כשהיה בן עשרים ושלוש הכול השתנה. "בצבא הייתי איש היי" טק ואלקטרוניקה, ובה בעת נמשכתי למחול ולמוזיקה", הוא מספר.

"התעניינתי גם בתזונה בריאה. יום אחד ראיתי אדם בעל חזות של רב, ורציתי לשאול אותו על התזונה ביהדות. 'כבוד הרב', פניתי אליו והוא תיקן אותי: 'כבוד הטכנאי'... זה היה תושב כפר חב"ד. הוא שמע את שאלתי והשיב: 'שמע, אינני מבין בתזונה, אבל הוריי רופאים. בוא איתי לכפר'. בנקודה הזאת החלה דרכי אל היהדות. אמו של אותו תושב הראתה לי מכתב שקיבלה מהרבי מליובאוויטש, במענה לשאלה אם לעסוק בתחום האמנות שהתמחתה בו. הרבי כתב לה שכל מה שהקב"ה ברא בעולם - ברא לכבודו, כדי לעבוד אותו, והרבי הוסיף: 'כולל כישרונות'. הבנתי שגם אם אני מתקרב ליהדות, אני לא נוטש את הכישרון שקיבלתי".

הרש"ה הלך פעם אחת ברחובות העיירה כשרגלו האחת יחפה והשנייה בתוך נעל קרועה. חברו צעק לעברו: "הרש"ה, איבדת נעלי!". הרש"ה הביט לעברו במבט שובב ואמר: "שטוה, מצאתי נעלי!". הרב עמרם מויאל (58) מצפת פותח את השיחה במילתא דבדיחותא וחיוך רחב מתפשט על פניו: "הבדיחה על הרש"ה ממחישה את השימוש שיהודים עשו בהומור כדי להתגבר על קשיי החיים".

השמחה וההומור מלווים את הרב מויאל כל השנה ולא רק בפורים. הוא גם איננו שומר אותם לעצמו, אלא חולק אותם עם רבבות יהודים, מכל גוני הקשת, בסדנת 'סוד השמחה והצחוק' שהוא מעביר.

כשהצחוק מתפרץ

זר שהיה נקלע לא מכבר לאולם הכינוסים במלון כינר היה משפשף את עיניו בתימהון. קהל של מאות אנשים אינו מפסיק להתללל מצחוק. בקדמת הבימה עומד הרב מויאל, חיוך מאוזן לאוזן מעטר את פניו, שלייקס לגופו וכובע חסידי לראשו.

"הצחוק מידבק", הוא מסביר. "לכל אדם יש תא צחוק שמופעל ברגע שהוא שומע צחוק ממישהו אחר. מרגע זה השאלה אינה אם יצחק, אלא מתי. פעם אחת השתתף בסדנה אדם

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

קריאת המגילה לנשים

שאלה: האם מצווה על נשים לשמוע את המגילה בבית הכנסת דווקא?

תשובה: מלשון השולחן ערוך ונושאי כליו משמע שאין שום חיוב מן הדין שנשים ובנות יבואו לבית הכנסת ויקיימו 'פרסומי ניסא', כמו שחייבו את הגברים.

לכן יש שכתבו, שאם צריך שמישהו מבני הבית יישאר לשמור על התינוקות (שאינן להביאם לבית הכנסת, כדי שלא יפריעו לשומעים), מוטב שהנשים יישארו בבית, ובניהן שהגיעו לחינוך ילכו לשמוע את קריאת המגילה בבית הכנסת.

אבל אחרים מביאים מגדולי הראשונים והאחרונים שלכתחילה גם הנשים באות לבית

הכנסת לשמוע את קריאת המגילה ברוב עם (אם אכן אפשר לשמוע היטב את כל המגילה בעזרת הנשים). לכן, לדעתם, במקרה האמור עדיף שישארו בבית הילדים הגדולים (בנים ובנות) שאינם בני מצוות, כדי לשמור על התינוקות, ולאחר מכן יקראו את המגילה בבית כעבור אותם ילדים, או שהם יקראו בעצמם, אם הם מסוגלים לכך.

הסכימו גדולי הפוסקים שהן גברים הן נשים, שכבר יצאו ידי חובת המגילה, יכולים להוציא נשים וקטנים בקריאתה, וכן קטן שהגיע לחינוך וכבר יצא ידי חובתו יכול להוציא קטן אחר ידי חובתו. ויש להזהירם שיכוונו קודם הקריאה כוונת שומע ומשמיע, לצאת ולהוציא ידי חובה.

מקורות: שו"ע ס"ט תרפט (וסי' תרצ ס"ח), ופסקי תשובות ס"ק א"ב.

הרב מויאל. תכנים עמוקים דרך ההומור

לצאת מהמחסומים

התליך ארוך עבר מויאל בעולם הרוחני. במקביל ללימודיו התפתח לכיוונים של שיעורים והרצאות, מקצתם במסגרת מכון 'אסנט'. בשנים האחרונות הוא מעביר את סדנת השמחה. "בסדנה שלי אני מכניס תכנים עמוקים של חסידות וקבלה, והכול בדרך קלילה".

רגע לפני פורים הוא נותן טיפ: "כדי להיות בשמחה צריך להיות ב'עד דלא ידע'; לצאת מהמחסומים. השמחה קיימת בתוך כל אחד מאיתנו; עלינו רק לפתוח לה את הדלת".

סמינר בנושא

בס"ד

ידידיה וסיון רהב מאיר

שולי רנד
במופע קבלת שבת

ניר מנוסי
מרצה בכיר בתורת הנפש

שלום קרומבי

הרב מיכי יוספי

מלון לאונרדו ירושלים 16-18.3.17
ימים חמישי עד מוצ"ש י"ח - כ' אדר תשע"ז

לפרטים: 03-9302030

www.hitkashroot.com | info@hitkashroot.com

התקשרות חוויה יהודית רוחנית

חיי משפחתך חשובים לך?

ביטוח בריאות קולקטיבי אנ"ש:
פוליסה רחבה + פרמיה נמוכה משמעותית!

יעוץ חינם 24 שעות ביממה
077-444-7777

חכם השבוע לומדים לקנות חכם. בלי טריקים, בלי שטיקים

"בְּלִילָה הֵּהוּא נְדָדָה שְׁנַת הַמְּלָךְ"

- איך גורמים ש"מלכו של עולם" יתעורר כביכול מה"שינה"?
- כמה שנים נמשך הסיפור המתואר במגילת אסתר?
- והאם גם בביאת המשיח יקראו את מגילת אסתר?

